

sigui l' hereu que 'n dihém nosaltres, un xicot guapo, ben plantat, alt, valent y trevallador es l' ase dels cops d' aquella casa, tot flamenquisme y *sangre torera*. En Jaume Hidalgo y Urgellench trevalla de quarts de sis á las dotze y de quarts de duas á las set á la fàbrica; de las vuit á las deu á un taller y de las deu á las onze plega diaris que ven l' endemà al demati avans d' anar al vapor. Apenas dorm, tot just te temps pera menjar, es estalviant, resolut, obedient y dócil. Y apesar d' aixó no pot tenir may una trista pesseta á la guardiola, que tot seguit no hi vagi D.ª Tecla á arreplegarli. Aixó 'l desespera, el fa sortir de tino y ab tota la rahó engega alguna paraula forta; llavoras es quan comensa la guerra, l' un li diu mal fill, ella poca vergonya, gaudul y mal parlat, l' altre li tira una copa entre cap y coll, y el resultat es que 'l pobre Jaume ha de tornar al trevall ben calent y maltractat. El que més se distingeix en ferli befas es en *Juanito*, el menut, el fill propi de D.ª Tecla. Aquet que 'n sa vida ha fet res mes que estarse á la faldeta de la mare, y comprar bobons ab las suadas del noy gran y demés germans, es el que mes disfruta veyent patir y sacrificar-se á n' aquell á qui deu una vida tan regalada. Y els altres germans impassibles miran aquest trist quadro, un dia y altre dia, ab una indiferencia que resulta crudel. ¿Cóm s' acabarà, quàn y de quina manera? Difícil es el dirho. Ara sols puch exclamar, dominat per santa indignació: desgraciats dels bons fills que tenen un pare débil com el Sr. Hidalgo, y una madrastra com doña Tecla!

REPICH.

La llengua catalana á Alemanya

La concisa, enérgica y expressiva llengua catalana, la llengua d' en Berenguer de Rocafort, d' en Berenguer d' Entenza, d' en Roger de Flor y altres ilustres capitans, la llengua de reys tan célebres y guerrers com En Jaume el Conqueridor, la llengua dels Fivallers, y dels Fontanelles, de genis musicals com En Clavé, de filosofes com en Balmes, de escultors com en Blay, la llengua de tants y tants homes eminents en tots els rams del saber humà, l' idioma de l' antiga nacionalitat Catalana que ha sigut tractat de *rudo dialecto* per algunas *lumbreras* que no cal anomenar, l' idioma que ha sigut abolit de las escolas per un talentós com en Romanones, l' idioma que no 's deixa cursar en las Universitats espanyolas; serà objecte d' un homenatge de simpatia, serà el punt d' estudi y motiu d' un Congrés especial que se celebrarà l' any vinent, ab la cooperació de sabis filòlechs, y de catedràtics conegudissims y respectables de Alemanya, Bèlgica, Colombia y altres païssos.

A continuació transcribim lo següent

respecte á n' aquest importantíssim assumto de la nostra llengua, pera satisfacció de tots els catalans de cor:

«Nostres volguts llegidors ja saben ab el menys preu qu' ha sigut tractada nostra llengua pel «Concell d' Instrucció pública de Madrid». Contrastant ab aytal judici *Der Tag*, important diari de Berlin, publicà un satisfactori article ab el títol «Ein katalanischer Sprach kongress», que no dubtém llegirán nostres lectors ab inmens plaher, el que traduït diu aixís:

UN CONGRÉS DE LLENGUA CATALANA

«Un congrés ben especial, que mereix general atenció, tindrà lloch l' any vinent á la regió espanyola de Catalunya. Com ens ho escriuen de Palma (Mallorca), els primers literats de las Balears y del continent català se son aplegats baix la direcció de mossen Antoni Alcover pera celebrar un *congrés de la llengua catalana*, que ha de ferse ben científicament, y el seu objecte capital ha d' esser afirmar la unitat de la llengua catalana, el seu caràcter de llengua escrita y la notable especialitat de la seva estructura gramatical. Ab retxas ben expressivas indica aquet Congrés la seva punta contra 'l castellanisme. Com els fets sorollosos succehits aquest darrers anys y els esvalots dels estudiants de Barcelona y Valencia ho feren veure, la Espanya oriental l' habita una gent que intelectual y materialment está molt per demunt de la moderna *hidalguita* de la Espanya central. Aquesta gent son els catalans, que no 's senten gens disposats á sacrificar á n' el regim actual fanàticament centralisador y opressor de la cultura, llur *llengua catalana*, aprofitada en la Edat Mitja com á llengua escrita de gran valor y que á n' el sigle dinou per via d' un moviment de restauració ha assolida novament una espléndida florida. Ha precedit á n' aquest Congrés una febrosenca insistencia en publicar durant els darrers deu anys, de la qual han participat una partida grossa de sabis y poetas catalans; ab lo qual ha succehit, entre otras cosas, que 'l català fins á un cert punt es entrat á ésser la llengua de la ciencia, allà conreuada y encobeïda, y de la industria y del comerç, tant potents y vitenchs, de Barcelona. Els favorables auspícis baix els quals és convocat dit Congrés fan creure que li sortirà bé aixó de procurar á la llengua catalana la categoria d' una nova llengua culta europea.—Dr. Shädel.»

Després de llegit aquet article creyém que per poch qu' un mediti veurà ben clar que Catalunya, malgrat que la distancia material no 'ns ho senyali, estém mes aprop d' Alemanya que del lloch ahont viuhem els governants d' Espanya.»

Del important y valent setmanari *Gent Nova* de Badalona del 22 de Juliol del present any.)

IGUALTAT

Contemplant extasiat de Natura
sa gaya figura;
veig un lloch de verdó qu' enamora;
Y sech tot pelat
al lloch del costat,
l' un riu, l' altre plora.
Un arbre gegant, d' espes branquilló,
un de petitó,
Un torrent que te sed, serpenteja
prop riu abundant,
que l' aigua vá dant
al mar que l' festeja.
Una espiga es colltorç de granada
mes altre amigrada
ni un sol gra n' ha pogut obtení
groguenca pansida
sens dá fe de vida
propensa á morí,
Hi ha una montanye qu' al cel n' te estade
tan gran n' ha pujada,
de tan baixa l' altre, ni menys se l' ovira
un sol que don llum
y l' altre ni fum
ni una guspira.
Un mar inmens que de lluny bramar s' ou
un lloch que ni 's mou
un vent fort que la terra s' emporta
y d' altre suament
que está apareixent
la brisa somorta.
Res igual en mitj tanta grandesa
y estol de bellesa,
y aquí sols es hont l' ánima sent
ahont lo cor gosa
puig la cosa hermosa
deu ser diferent

Si la Naturalesa n' es tan bella
perque no te ella
res igual y si tot variat
quin goig ne tindria
de la patria mia
rómpe l' igualtat

QUIMET DE BAGUR.

ESPIGOLANT

El valent setmanari *Gent Nova* del 15 del passat Juliol copia un tros del *diario republicano El País* de Madrid qu' es una mostra irrefutable de la *cultura, tolerancia* y sobre tot *bons sentiments* dels castillas *avensats* com l' articulista de referencia. La seva catalanofobia els porta ab un extrém deplorable y llastimós de desequilibri mental que 'ls fa ensenyar l' orella y las malas passions que 'ls adornan. ¡Pobrets, infelissos! Qui sembra vents, recull tempestats. Y ja s' han acabat els *Condes de España*.

* * *

Del periódich nacionalista *Progrés* del 1 del actual:

«Segons nos diuhem los telégramas, la *Vaca-coixa* fou rebuda á Cádiz ab grans crits de *Viva España*, *Treyém consecuencias*. Si un poble quan li van á repartir diners que no ha guanyat crida *Viva Es-*